

“... i sempre em
poso un cistell
al cap perquè és
la millor mane-
ra de recollir to-
tes les idees”

Kàtia

Dossier pedagògic

Un espectacle de:

Kateatre

Edat: +4

Espectacle de Sala

Escoles: Cicle Inicial, Mitjà i Superior

Kàtia ens parla de voler saber, de la necessitat de trobar els nostres orígens, de la voluntat de recordar i entendre d'on venim. És la història d'una mare i una filla, que emprenen un viatge per mirar de respondre les preguntes que es planteja la petita. Aquest espectacle parla de l'adopció, dels interrogants que desperta, dels neguits que motiva, i ho fa a través d'una història plena de joc i aventura a la recerca d'un objecte ben quotidià: una foto.

Sinopsi: La Kàtia fa la maleta i emprèn un viatge, l'aventura de la seva vida que viurà acompanyada de la seva mare. Trobarà el que busca? Kàtia és un espectacle de teatre visual que ens parla de la necessitat de retrobar-nos amb les nostres arrels.

Idea original: **Ka Teatre**

Direcció i dramaturgia: **Víctor Borràs**

Repartiment: **Montse Pelfort i Maria Berenguer**

Música: **Montse Pelfort i Lluís Cartes**

Vestuari: **Nídia Tusal**

Il·luminació: **Paula Crespo**

Producció: **Maria Hervàs i Gerard Palomas**

La Companyia del Teatre Nu

Som un col·lectiu de professionals de l'art escènic que creem i fem girar les nostres pròpies creacions. Creiem en el teatre com un art comunitari, en què la suma de talents individuals fa créixer cada nou projecte, mirant sempre d'aprendre i sorprendre'ns.

Som de Sant Martí de Tous, un petit poble de la comarca de l'Anoia, des d'on mirem d'exportar arreu el nostre projecte. L'espai on treballem,

La Casa del Teatre Nu, és un local obert al públic i als professionals per acollir inquietuds, idees, projectes i múltiples sensibilitats.

Des de l'any 2000 que fem aquesta feina.

Guia de treball

Abans de l'obra

Anar al teatre és veure un espectacle però també gaudir d'una experiència cultural que ens permet fer-nos preguntes, sentir emocions i viure per un instant les experiències d'uns personatges que ens ensenyen petits retalls de vida amb els quals ens podem sentir identificats.

Abans d'anar al teatre, cal donar valor al moment de la representació. Anar al teatre és també escoltar una història, un conte escenificat amb diferents tècniques, davant d'un públic. Els alumnes i els mestres serem el públic. Els actors, els tècnics de llum i de so ens oferiran la història.

Les parts fonamentals d'un teatre són l'escenari, on es desenvolupa l'acció i les butaques on seu el públic. Durant la funció hem de treballar l'escolta, i això suposa haver d'estar, evidentment, en silenci i parant atenció, però també és important que fomentem les ganes i la il·lusió de conèixer una història, d'assistir a un espectacle en viu que es representarà especialment per a nosaltres.

Cal estimular la il·lusió i la responsabilitat de l'infant, que sabrà estar ben assegut, obrint molt els ulls i les orelles i respectant el silenci de la sala, però també és fonamental que l'adult mantingui el poder de donar exemple. En aquest sentit, és important que durant la funció tinguem els mòbils en silenci i no els fem servir. Si no els podem apagar per estar localitzables, no els hem d'utilitzar si no és imprescindible. És millor que durant la funció no fem fotografies i si volem documentar l'activitat, fer-ho sense flash.

Si volem que l'infant mantingui l'atenció, l'adult també ho ha de fer.

Algunes preguntes abans d'anar al teatre.

- Hem anat mai al teatre?
- Recordem l'obra que hem vist?
- Com és un teatre? Quines parts hi ha?
- Què hi veiem al teatre?
- Com hem d'estar durant la funció?

Sobre l'espectacle

Kàtia ens presenta el viatge d'una mare i la seva filla al país de naixement de la nena. La Kàtia és adoptada i vol tenir una fotografia de quan era un bebè. Només a l'orfenat, el lloc on va passar els seus primers dies de vida, la podrà trobar.

L'obra ens parla de la necessitat de fer-nos preguntes i la dificultat de trobar respostes, també de l'amor entre pares i fills i de la importància de superar plegats les adversitats que es presenten.

Kàtia és una aventura d'una mare i d'una filla, que es viu com un joc, en què hi intervenen molts elements que ens són familiars i amb els quals ens podem identificar.

No cal que abans d'anar al teatre parlem de l'espectacle. Podem dir el títol als alumnes i això ja els despertarà curiositat. Podem explicar que coneixerem La Kàtia i la seva mare. Que voldran fer un viatge molt especial, a l'altra punta d'Europa. Podem també dir que la Kàtia és una nena que ben bé podria anar a la seva classe. També podem comentar que veurem un espectacle en què hi intervenen actors, manipulació d'objectes i tècniques de teatre visual.

Després de veure l'espectacle, podem treballar sobre diferents aspectes de la història i de la seva escenificació.

Sobre l'escenificació

Per escenificació entenem les diferents tècniques que apliquem per explicar una història sobre l'escenari. Podem parlar de la feina dels actors, del joc amb els objectes, de l'escenografia, del treball tècnic (so i llum) i de la feina de l'autor i del director.

El treball de les actrius

Deia Peter Brook que per fer teatre només fa falta un actor i un espectador. L'actor és l'encarregat d'explicar-nos la història fent servir la veu i el seu cos.

A Kàtia, les actrius representen dos personatges: la nena i la mare. Durant tota la funció viatgen pel món jugant amb els objectes que les envolten i transformant l'escenografia en diferents espais i territoris.

L'actor treballa i entrena el seu cos i la seva veu. És una feina de generositat en vers el públic i el company amb el qual explica la història. Hi ha molts exercicis que permeten desenvolupar les capacitats expressives. Són exercicis de veu, d'expressió corporal que no només poden fer les actrius i els actors, sinó que podem traslladar a la classe.

Si ens centrem en la història, en la tasca de crear personatges i en el quehem vist sobre l'escenari, **podem preguntar-nos diferents coses.**

- Quins personatges apareixen a Kàtia?
- Quina edat tenia cada personatge? I cada actriu?
- Com és cada personatge?
- Quin ofici feia la mare? Quines manies tenia? Com ho vèiem durant l'obra?
- Quines coses li agradava fer a la Kàtia?
- Quin paper tenien dins la història?
- Quines diferències hi ha entre els personatges?
- Amb quin personatge us heu identificat més?

L'escenografia

L'escenografia són els diferents elements que intervenen en l'espectacle per representar l'espai on transcorren les accions. A vegades són objectes realistes que tenen el mateix ús a l'escenari que en la vida real. Però moltes vegades l'ús dels objectes és simbòlic i la identificació es produeix per l'ús que en fan els actors i pel context de la història.

A Kàtia, els objectes d'una casa es transformen en els diferents espais d'un viatge. La mare i la filla viatgen en avió, en vaixell i en tren. I visiten Helsinki, Sant Petersburg i Moscou. Són molts espais que, reforçats per la il·luminació i la interpretació dels personatges i els objectes, configuren la major part dels moments de l'obra.

A part de l'escenografia podeu parlar del joc de la llum, dels sons i de la música. El seu paper és fonamental dins de la història i ajuda a contextualitzar i trobar el joc simbòlic de cada element escènic.

Recordant els diferents moments de l'obra, **podem fer-nos unes quantes preguntes.**

- Quins espais veiem a l'obra?
- Com es representa cada mitjà de transport?
- Com seguim el viatge?• Amb quins objectes jugaven quan arriben a Moscou?
- Com es representa la ciutat?
- Quin paper juguen les projeccions en l'obra?
- La llum, quin paper hi tenia? Quins colors ens aportava? A quins moments del dia i a quins espais ens transportava?
- I el so? En recordeu algun? Com eren les músiques? Com reforçaven els moments de la història i les emocions?

Els treball d'objectes

Kàtia és un espectacle en què els personatges tenen un paper fonamental. És la història d'una mare i la seva filla. El seu viatge cap als orígens de la nena. Tot i la importància del treball actoral, la relació dels personatges amb els objectes és clau en la dramaturgia.

Les actrius juguen amb els objectes quotidians que les envolten per transformar-los en llocs i espais ben diferents i per fer avançar la història. Són objectes que es mostren davant dels ulls del públic directament o a través de projeccions que veiem en diferents suports.

La manipulació d'objectes i titelles és una disciplina teatral més que pot combinar-se amb tantes altres. El teatre és un art eminentment interdisciplinari i a Kàtia ho veiem de manera directa. A classe podeu enumerar els moments de treball plàstic i d'objectes que feien avançar la història. Segur que trobareu paral·lelismes amb feines que heu fet a l'escola en algun moment.

- Quins personatges veiem a vegades interpretats per objectes?
- Com els veiem els objectes? • Quines tècniques de treball plàstic s'utilitzen a l'espectacle?
- La mare de la Kàtia es passa el dia dibuixant, com veiem la seva feina al llarg de la història?

La història

La història que heu vist parteix de casos reals propers a la companyia, però és inventada i tot el que hi passa ho hem imaginat mentre anàvem creant l'espectacle. Les obres de teatre es poden basar en fets reals, ser totalment imaginades i fantàstiques o poden partir de històries populars o ja escrites.

Són molts els contes que s'adapten per fer-ne espectacles, i milers les obres de teatre que s'han escrit al llarg de la història de l'art escènic. Podeu recordar obres de teatre que hagueu vist o contes que podrien ser representats en una obra amb actors i potser també amb titelles o objectes.

Podeu a la classe recordar la història de la Kàtia i la seva Mare i quins eren els diferents moments que la configuraven. Quin era el principi, com es plantejaven els personatges, quin el conflicte i quina era la resolució final de la història.

A part de la successió de fets, també és important de reflexionar sobre les emocions que vivien els personatges. Una obra de teatre és un viatge a través de les emocions dels protagonistes amb els quals ens identifiquem i que volem que resolguin els seus conflictes. En el cas de Kàtia, quines emocions recordeu que van sentir els personatges i el públic?

A classe podeu recordar la història i representar-ne moments, o fins i tot jugar amb altres històries transformant-vos en personatges. Segur que teniu disfresses i objectes que us ajudaran. El joc és el principal ingredient del teatre.

Si algú juga i algú mira, ja hi ha teatre. Doncs fem-ne!

TEATRE NU

www.teatrenu.com

@teatrenu

Carrer Prats 14
08712 Sant Martí de Tous
M: (+34) 677519625 T: (+34) 938050863
teatrenu@teatrenu.com

Premi Xarxa Alcover 2018